

Убійство

Левко Боровиковський

На заході раннє небо
Мов кров'ю залито;
Прийшли вісті до милої,
Що милого вбито...
Не на війні його вбито –
Затягнуто в жито,
Червоною китайкою
Рученьки прикрито,
Зеленою оливою
Очиці залито.
Прилетіла зозуленька –
На головку пала,
Та випила оливоньку,
Та й заворкувала:
"Такі очі, такі брови,
Як у мого пана!.."
Десь узялась його мила,
Голубонька сива,
Та підняла китаєчку,
Та й заголосила:
"Чи ти, любий мій, упився,
Чи з коника вбився,
Чи за мною молодого
Гірко зажурився?"
– Я не впився, моя мила,
З коня не звалився.
За тобою молодого
Я не зажурився.
Сподобав я чужу жону –
Удівоньку милу:
Половили брати її
Та й звели в могилу!..